
Peter Brezina: Jsem na FHS strašně hrdý

Peter Brezina absolvoval na Fakultě humanitních studií UK bakalářské studium. Současně se Studiem humanitní vzdělanosti na FHS UK vystudoval magisterský obor na Právnické fakultě UK, kde později získal i doktorský titul. V současné době vyučuje na Západočeské univerzitě v Plzni a na Vysoké škole ekonomie a managementu v Praze.

Na FHS jste absolvoval bakalářské studium. Byla to Vaše první volba?

Byla to jedna ze tří voleb. Když jsem šel z gymplu na vysokou školu, tak jsem se hlásil na práva, na FHS a na teritoriální studia na FSV. Přihlášky byly v únoru a než přišel červen, tak už jsem byl rozhodnutý, že pokud se dostanu na všechny tři, tak bych nešel na FSV. Nakonec jsem se na FSV nedostal a dopadlo to tedy vlastně tak, jak jsem chtěl. Na práva jsem šel ze třídy sám, zatímco na FHS šli asi čtyři spolužáci.

To souvisí s mojí další otázkou. Jak jste se o fakultě dozvěděl?

Už je to pravěk, ale internet byl ještě v plenkách. Takže základem byly nějaké materiály, které jsme získali myslím na Gaudeamu. Něco ale už tenkrát bylo i na internetu. Obecně jsme ve třídě přehled o možnostech docela měli – byl jsem na velmi ambiciózní škole, asi třetina mých spolužáků šla studovat do daleké ciziny, na Harvard, Princeton. Já jsem do Ameriky nechtěl, Praha byla tak akorát daleko i blízko. Kamarádi měli FHS spíše jako rezervu. Původně jsem to tak měl také, ale ve finále jsem to bral jako rovnocennou školu k právům.

Věděli jste, čím chcete být v době, kdy jste šel na vysokou školu?

Nevěděl, respektive jsem se rozhodl na gymplu, že chci studovat humanitní či společenskou vědu. Nechtěl jsem jít do přírodních věd – ne, že bych to neuměl, ale v tu dobu to pro mě nebylo atraktivní. Na práva jsem šel s tím, že to je oblast, která mě kdyžtak uštví. K tomu jsem chtěl ale něco širšího a FHS na to byla vhodná.

Vzpomenete si na předmět, který Vás nejvíce bavil?

Trochu se mi prolíná studium na právech a na FHS. První rok jsem byl více na právech, pak na FHS a pak zase na právech. Bavily mě všechny předměty profesora Sokola, ten byl i vedoucí mé bakalářské práce. Bavily mě také čtecí semináře Josefa Fulky, se kterým jsme pak chodili i na pivo. To bylo poznání, že nemusí existovat zeď mezi studentem a učitelem. Zejména také vzpomínám na to, že jsem byl zařazen do programu studentských opravářů. Opravoval jsem práce studijně nižších kolegů. Seminář k tomu byl veden docentem Pincem. To bylo velmi zajímavé.

A naopak předmět, se kterým jste měl problém nebo Vás nebavil?

Nevím, jestli to za nás nebylo tak přísné, ale s ničím jsem problém neměl. Divná se mi od začátku zdála sociologie, ale ve finále jsem k ní cestu našel. Výhodou FHS je to, že člověk věci, které nechce, úplně dělat nemusí. Za nás ani historie nebyla takovým strašákem. Atesty jsme měli dva a oba jsem absolvoval bez problému. Je ale pravda, že slýchám od aktuálnějších absolventů, že historie je problém, a to mě mrzí.

Zmínil jste pana profesora Sokola, docenta Fulku. Je ještě někdo z vyučujících, kdo Vás významně ovlivnil, nebo se s ním stýkáte dodnes?

Stýkám se dodnes s celým filosofickým modulem, protože s nimi jezdím každý rok do Lipnice na slavné Lipnické sympóziu. Kamarádké vztahy udržuji s docentem Češkou, s Jardou Novotným, s Alešem Svobodou. Když se objevím náhodou na vánočním fakultním večírku, tak se dodnes s třetinou lidí znám a přátelsky se pozdravíme.

Zúčastňoval jste se i mimo studijních aktivit, jaké to byly?

Byl jsem členem jak malého senátu, tak velkého univerzitního senátu. Byl jsem mezi těmi voliteli, kteří zvolili profesora Hampla rektorem. Víceméně i z titulu toho, že jsem byl v senátu, jsem pár let organizoval běh po vyšehradských hradbách a související následné zapíjení. Byl jsem trochu saturován i tou druhou školou, kde jsem byl také v senátu. Moc rád na to vzpomínám.

Zúčastňoval jste se třeba i fakultních výletů?

Na fakultních výletech jsem byl na několika. Byl jsem možná na úplně prvním do Ravy. Byl jsem také v Burgundsku, ale později se mi to začalo překrývat s dalšími věcmi. Výlety se konají v období, kdy jsem na konferencích nebo, jakožto slovenský vinař, máme vinobraní. Velmi mě to ale mrzí.

Několikrát jste připomněl, že jste současně s FHS studoval práva. Vnímali jste velký rozdíl mezi studiem na FHS a na Právnické fakultě? Jde mi především o liberálnější postoje, které jsou na FHS možná odlišné.

Určitě jsem to tak vnímal. Obě školy jsou ale skvělé, nejsem z těch, co by Právnickou fakultu hanili. Také vidím velmi velký posun od toho, kdy jsem tam studoval. Když jsem na tu školu přišel, tak z učitelů v mém dnešním věku tam bylo na prstech jedné ruky. Dneska je můj asi o rok starší kamarád Marek Antoš proděkanem. Už je to dávno někde jinde. A ona ta škola je vlastně také docela liberální, tenkrát se tam vlastně vůbec nemuselo chodit a stačilo přijít na zkoušku.

Po bakalářském studiu jste pokračoval magisterským už jen na Právnické fakultě?

Ještě chvíli jsem na FHS byl. Studoval jsem antropologii. Bakaláře jsem studoval čtyři roky, a když jsem byl první rok na magistru antropologie, tak do toho jsem dokončoval práva. Během toho jsem pochopil, že už nechci číst věci, které nechci číst. Od té doby ovšem mohu říkat, že Michal Horáček byl můj spolužák a že byl nejlepší v ročníku. Reálně jsem ale chodil jen na nějaké čtyři kurzy.

V akademické sféře jste již zůstal. V současné době působíte na Západočeské univerzitě v Plzni na fakultě právnické. Co vyučujete? Neuvažovali jste kariéru právníka mimo akademickou sféru?

Začnu od konce. Že bych byl právníkem – kdybych to náhodou musel dělat, tak mě to uživí, ale být právníkem jsem nikdy netoužil. Když jsem ukončil právnickou školu, tak jsem absolvoval pár pohovorů do právnických kanceláří – několik jsem zkazil, snad u jednoho jsem si říkal, že bych tam možná pracovat chtěl (ale tam už to místo vlastně ani neměli a jenom mě chtěli vidět). Ale už když jsem končil práva, dělal jsem na živnost překlady. To, co bych si vydělal jako koncipient, jsem si vydělával i tak a bez stresů a šílených pracovních hodin. Ještě o tom občas uvažuji, ovšem čím dál jsem od školy, tím těžší by to bylo. Lehce ale v právní praxi jsem, třeba rodina se na mě v těchto věcech obrací. Když se vrátím k akademickému působení, na Právnické fakultě jsem zůstal jako doktorand. Chvíli jsem učil i na FHS, pak jsem ale odjel na půl roku do Anglie na Erasmus a vazby na FHS se trochu přerušily. Akademická sféra mě lákala, ale nešlo se tím uživit. Takže jsem o nějakou svou akademickou pozici ani nijak zvlášť nebojoval. Navíc: neměl jsem hotové, co jsem měl mít hotové (tedy disertaci), a tak mi přišlo trapné hlásit se na právech o místo. Trochu jsem se tedy z pražských práv vytratil, a když jsem v roce 2013 odevzdal, 2014 obhájil, tak jsem teprve začal řešit případnou akademickou dráhu.

V roce 2014 mě oslovili z Vysoké školy ekonomie a managementu, kde učí můj kamarád z práv. V tu dobu jsem trochu neměl co dělat a kývnul jsem na to. V loňském roce mi další kamarád z práv řekl, že v Plzni hledají někoho na teorii práva. Na tamní katedře teorie práva jsem se docela rychle uchytil, ostatně i právě proto, že jsem vinař (smích). Učím teorii práva, což je v českém pojetí úvod do studia práva. Abych to shrnul, učím více méně pravidelně už čtyři roky.

Přijdou Vám studenti jiní než v době Vašich studií?

Jiní mi přijdou. Obtížně se to ale hodnotí. Nemám srovnání jen diachronní, ještě také srovnání Praha – Plzeň. V Plzni učím šedesát lidí ve skupině, v Praze jsem jich tam měl dvacet až třicet. No a například: když jsem učil v Praze, nechal jsem studentům načíst nějaký čerstvý judikát a dal jsem jim na to dva týdny. Za první týden to mělo přečteno prvních pět lidí a do dalšího si to přečetlo dalších deset. V Plzni si to z padesáti studentů přečtou tři. Ten přístup je jiný. Nejsem si ale jistý, nakolik je to rozdíl Praha – Plzeň, nakolik rozdíl časový. Co mám zprávy od kolegů, tak se to asi mění generačně. Na VŠEMce s tím teď hodně bojujeme, studenti jako by přestali umět psát. Velmi rychle se to zlomilo. To, co byli schopni běžně plnit před pár lety, dnes už nejsou. Prý je to až fyzicky bolí. Napsat dvacet pět stran odborného textu, z toho se jim vaří hlava. Nechceme ale slevovat z nároků, tak se vymysleli jiné formy písemných prací. Mají ale jiné dovednosti – v Plzni teď třeba nechávám studenty připravovat prezentace. Obsahově to řekněme pokulhává, ale forma je velmi dobrá. Bez problémů se postaví před třídu a vykládají. To za nás úplně nebylo. Mají zkrátka jiné „skills“, než jsme měli my.

Využíváte něco, co jste se naučil na FHS dodnes? Nebo zcela zkušenosti z FHS překrylo právo?

Na FHS jsem se třeba naučil překládat. Práce s textem, tu rozhodně umím z FHS. Když jsem na vysokou školu šel, tak nám na gymplu zástupce ředitele říkal, že střední škola je ještě o „nafukování“ hlavy a pak teprve na vysoké škole vám tam něco nalejí. Mám pocit, že FHS je škola, kde se kromě „nalévání“ pokračuje i v tom „nafukování“, přičemž se zde student, spíše než nějakou konkrétní znalost, naučí dovednosti. Mám to i od dalších spolužáků a absolventů, kteří teď dělají věci, které se na FHS dělají od prváku. Dostanete štos knih a má se z nich udělat krátký výtah. A to jsou schopni dělat. Techniku se naučili a obsah – to přijde a je vlastně podružné.

Chtěl byste něco k FHS dodat?

Jsem na FHS strašně hrdý. Stále si toho bakaláře píšu – JUDr. Bc. Peter Brezina, Ph.D. Takže, milí kolegové a nástupci: buďte na tu školu hrdí, máte na co!

Sára Wienerová

8. 1. 2019